

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 43. Andronicus Constantinopolim vocatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII. & parvulis conscensa in Syriam se rece-
A.C. 1182. perunt.

§. XLIII.

*Andronicus Constantinopolim vo-
 catur.*

Nicet. ep. 163 Inter hæc Constantinopoli nullus non
 Optimatum fretum trajiciebat, An-
 dronicum salutaturus. Ultimus omnium
 ivit tandem Theodosius Patriarcha, Cle-
 ricorum præcipuis comitantibus. Cui
 Andronicus, cum servuli nunciarent,
 Præsulem ipsius Tabernaculo imminere,
 obvium se intulit, tectus veste violacea,
 parte antica aperta, tantum usque ad
 genua dependente. Galero caput ve-
 laverat acuminato fusci coloris; quo in
 habitu in conspectu Patriarchæ, equo
 insidentis prosternitur, ac surgens pedes
 ejus osculatur, Præsulem appellans Im-
 peratoris servatorem, salutis publicæ
 amantem, veritatis defensorem, alterum-
 que, si eloquentiæ vis spectaretur, Chry-
 sostomum.

Patriarcha tunc Andronicum, antea
 nunquam visum, conspiciens, talem om-
 nino esse notavit, qualem sibi Manuel
 Imperator depinxerat, virum staturam
 nactum longe supra vulgarem, oculis fe-
 rocibus, superbo supercilio, sensus suos
 dissimulantem, suspicionibus captum,
 cogi-

cogitationibus suis defixum, arroganti Sæcul. XII.
 incessu, colloquentibus sibi astutum & A. C. 1182.
 ambiguum. Comiter, ut videbatur,
 sermonem conferentes, Andronicus &
 Patriarcha alter alteri vera dixit, quæ
 uterque tanquam non intelligentem
 præterlapsa abire permisit. Androni-
 cus deinde Constantinopolim intravit,
 ubi non minore auctoritate quam in ce-
 teris provinciis imperabat. Omne ta-
 men honoris genus Alexio juveni exhi-
 buit, eumque cum Agnete sponsa sua
 Philippi Regis Francorum filia coronari
 iussit.

§. XLIV.

Res Regni Hierosolymitani.

Regnum Hierosolymitanum ruinam Guil. Tyr.
 manifeste minabatur, tum quod in XXII. c. 1.
 tus Principes intempestive rixarentur,
 tum quod foris fidem Infidelibus datam
 non servarent. Cum jam omnibus sa-
 tis perspectum esset, Regis morbum le-
 pram esse, qua ad res gerendas redde-
 batur ineptus, ille suspicionibus agitari
 cœpit; Boemundum Principem Antio-
 chiæ, & Raimundum Comitem Tripoli-
 tanum, se suisque exclusis, Regnum u-
 surpaturos esse. Quare sororem suam
 Sibillam, Marchionis Montisferrati vi-
 duam, alteri nuptui dare statuit; cum-
 que eam alicui potentissimorum in Pa-
 læstina